

log mladočeskimi poslanci pa v drž. zboru najbrž ne pride v razpravo ter pojde koj iz kraja — pod klop.

Štajarsko. Več obrtnikov v Gradci ugovarja izvolitvi državnega poslanca A. Skala in navaja celo vrsto krivic, ki bi se bile godile pri volitvi. Te krivice pa so čisto podobne taci, ki se godé pri nas, ako sedijo nemškutarji v kaki občini za zeleno mizo. Prav lahko je torej mogoče, da so godile se tudi v Gradci. — Na Gorenjem Štajarskem bi radi nezadovoljni delavci spravili tudi kmete na svojo stran, toda prva poskušnja v Guggenbachu jim ni iztekla po volji, ker je prišlo k shodu le malo kmetov in še ti so jo potegnili iz hiše, ko je nek govornik udrihlil po duhovnikih in zoper sv. vero. Sovražnik katol. duhovnika ni prijatelj kmeta.

Koroško. Župan v Celovci, Fr. Glöckner se je odpovedal svoji službi, kakor pravi, z ozirom na svoje slabo zdravje. — Odbor katoliškega in političnega društva za Koroško je ostal blizo tisti, kakor je bil lani in na čelu mu je uneti župnik v Podkloštru G. Einspieler. Delovanje društva bode torej tudi nadalje živahno in uspešno za slov. kmete. — V novem se ustanovi slov. pevsko društvo v Celovci in je to jako imenitno za tamošnje Slovence.

Kranjsko. V Ljubljani je bil te dni grof Pace, doslej deželni predsednik za Bukovino. Nekaterim se dozdeva, da pride grof za stalno v Kranjsko glavno mesto. — Cerkniško jezero je tako narastlo, da je stopila voda na večih krajih čez obrežje. To se v takem času že več let ni prigodilo. — Slov. katoliški shod v Ljubljani bode dne 30. in 31. avgusta. Če sodimo po pripravi, ki se delajo za-nj, bode shod lepo znamenje za to, da je slov. ljudstvo verno in v resnici zvesto sv. cerkvi.

Primorsko. V Gorici izide k malu nov list v italijanskem jeziku in močje, ki ga izdajo, postavijo se v njem neki zoper prenapeto lahonstvo. Želimo jim torej obilo sreče. — Družbi sv. Cirila in Metoda so poslali bogoslovci v Gorici na novo sto gold. v podporo nje blagodejnih namenov.

Tržaško. Dne 1. maja so neznani zlikovci vrgli dve petardi pri sv. Andreji zunaj Trsta, na srečo pa niste storili nobene škode. — Novo pevsko društvo se je osnovalo pri sv. Magdaleni v okolici Trsta. Doslej je bilo tam slov. prebivalstvo brez vsacega društva in torej v narodnih rečeh zaspano.

Hrvaško. Na Reki so imeli močje »stranke prava« dne dni shod in so sklenili, da se prvaku te stranke, dr. A. Starčeviću pokloni v dar palača v Zagrebu in v njej bode poslej tudi zbirališče stranke. V tej stranki je nekaj jako delavnih mož in pri hrv. ljudstvu velja ona veliko, toda v političnem življenji še doslej ni imela uspeha.

Ogersko. V državnem zboru noče jim delo naprej, ker nasprotuje vladi in nje stranki »levica« na vso silo in pri vsaki stvari, besede pa jim predsednik ne more vzeti. — Minister za državne finance Weckerle že ima k redu predloge o novem denarji in ker se pri nas, v Avstriji, pleše, kakor se gode na Ogerskem, dobimo še pač tudi v našem drž. zboru enake predloge že v malem času.

Vunanje države.

Rim. Nekateri listi pojó na glas italijanski vladi hvalo, ker je neki dne 1. maja varovala vatican, stanovanje sv. očeta Leona XIII. in večih cerkvenih naprav, da niso delavci mogli razgrajati zoper nje. No mi nimamo uzroka, naj se strnemo z njimi v to hvalo, saj ni vlada storila v tem druga, kakor kar je bila dolžna.

Italijansko. Da-si je bila vlada v Rimu zaprla veliko ljudi, ki so na sumu za anarhiste, vendar je bilo po Italiji dne 1. maja še veliko nemirov, kajti v Rimu

so razpočile isti dan tri petarde, v Forliji 17, v Faenci je razpočila petarda pred mestno hišo, v Parmi pa pred hišo plemičev. Bile so pa te petarde neki le otroška igrača. Hvala vam za-nje!

Francosko. Predsednik republike, Sadi-Carnot, je jako vesel, da o »delavcev prazniku« ni bilo nikjer večjih nemirov ter je čestital posebej še načelniku redarjev v Parizu za to srečo. — Volitve v občinske zastope so letos neki iz velike, večine ugodne za republiko. Izmed 204 okrajev so občine v 191 republiki udane.

Belgijsko. V Lüttichu so zaprli več anarhistov, ker jih imajo na sumu, da so sežgali za cerkvo sv. Martina dinamično petardo, bila je ljudem naredila veliko strahú pa tudi škode ne malo.

Angleško. Kiper je otok v sredozemskem morji, pa ima srečo dveh gospodarjev, eden je turški sultan, drugi pa angleška kraljica. Sultan ima le ime, angleška kraljica pa ima v resnici gospodarstvo v rokah, ali mož, ki ga upravlja za-njo, sir Bawler, neki ne ravna prav s premoženjem otoka in zato ga tožijo sedaj Kiperčani pri turskem sultanu. Kaj bode le-ta kje storil zoper njega!

Nemško. Zmerom bolj se naglašuje potreba, da se pomnoži število vojakov, izlasti konjikov, ali brez denarja to ni mogoče in tako bode treba iskati na posodo. Tri milijoni bi pa bili potrebni in v državnem zboru jih bodo morali hoté nehoté dovoliti. — Car Aleksander III. pride vendar-le v Berlin in sicer, ako ostane pri tem, kakor stojé sedaj razmere, še v tem meseci, toda brez carevne.

Rusko. Minister za vnanje zadeve, Giers, je ozdravel toliko, da se za-nj ni bati. — Na Poljskem ne tirja več vlada, da se učijo otroci v ruskem jeziku veronauka, ampak v svojem maternem. Dolgo je trpelo, predno je vlada prišla do pameti.

Rumunsko. Nova stranka liberalcev dela na to, da se vzame kralju pravica razpustiti državni zbor, ako mu ni po volji. Ako se jim posreči, da pridejo kedaj na krmilo, potem pa lahko kralj pobere svoja šila.

Tursko. Vlada je poslala posebno komisijo na meje črnogorske, da pomiri tamošnje prebivalce; enako je storil tudi črnogorski vladika.

Grško. V Atenah so delavci (?) ukradli v neki tovarni 500 kil dinamita ter so ga porazprodali v razne države. Ako je v tem kaj resnice, potem se ne bode k malu konca strahú na »starem svetu«.

Afrika. Iz notranjih okrajev pošilja se slej ko prej veliko sužnjev v Arabijo in je posebno Meka, kamor se jih največ pošlje. Po 40 do 50 tolarjev se kupi ubogi suženj ondi čisto lahko. Turska gosposka daje prodajalcem za dober denar prav rada potuho.

Amerika. Tudi v »novem svetu« so imeli delavski praznik, toda prigodilo se na njem ni znamenitih nesreč; vsaj poročá se tako iz New-Yorka. Ni treba, da kdo na to priseže.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

1. V Trst!

Napočil je dan sv. Jožefa leta 1889, ko sem se odpravljal na božjo pot v Jeruzalem. Dober pomen je to. Sveti Jožef, ki si varno pripeljal dete Jezusa v Egipt in od tam se povrnil v Nazaret, bodi tudi moj vodnik! Dne 20. marca dospel sem v Trst. Večer sem se sešel s svojimi sopotniki (dve gospé, osem gospodov, med

njimi štirje duhovniki) iz vseh strani in sicer dva iz škofije Dunajske, ostali po ednem iz škofij Frjamburške, Monakovske, Hipolitske, Goriske, Brnske, Trierske, Kolonjske, Olomuške in Sekovske. Združili smo se v tako zvano avstrijsko 3. romarsko trumo (karavano) v Jeruzalem. Za prezidenta volili smo kanonika (sedaj že pokojnega) Jožefa Marušiča iz Gorice. Bili smo polni svetega navdušenja in večer je hitro mineval med verskimi pogovori.

Dne 21. marca točno o poldne se gane z nami Lloydova ladija »Ettore«. Bil je krasen dan, morje mirno in urno je plula ladija tje ob lepi Istarski obali. Vstrie Pulja dobi naš prva noč na morji. Bili smo prav dobre volje, in kdor je bil tako srečen, da je imel »močen zelodec«, da se ga ni poprijela »morska bolezen«, moral je to pomorsko vožnjo imenovati krasno. Posebno novincu je pomorsko življenje jako zanimivo. Ure in ure sem sedel na ozadji ladije in gledal iz višine doli v peneče se morske valove. Ali pa sem stopil na »kljun« ladije in zrl v jadranskem morju zeleno, v sredozemskem modro vodo. Pijali (beli morski golobi) so s čudno vstrajnostjo spremljali ladijo. Kedar so se pa utrudili, popadali so v vodo in se po valovih zibali, kakor v zibelki. Večer solnce brez žarka v vodi zgine a brez števil lučic se prikaže na jasnem nebu.

Na ure daleč pa zaznamlja svetel trak — ednak rimski cesti na nebu — pot, koder je plula ladja. V zne-mirjeni vodi žarijo se namreč brezštevilne milijarde morskih, tako malih živalic, da jih s prostim okom nikar ne zapazimo, imenujejo jih učenjaki infusorije. Le onega pol dneva, ki smo ga prebili vstrie otoka Kandije (Kreta), ko nas je zasačila burja tako, da je morala ladija vstaviti se in se prepustiti valovom, bilo je strašno in zmislil sem si na slovensko prislovico:

»Kdor moliti ne zna,
Naj se na morje poda!«

O, kaj je človek proti božji vsegamogočnosti! Naša mogočna železna ladija, dolga 94 metrov, 10 m. široka in 9 m. globoka, ki je nosila v sebi teže 1.967.000 kilogramov, skakala je, kakor orehova lupinja, po valovih, ki so se vzdigovali višje, kakor je marsikateri hrib slovenskih gor.

Avstrijski romarji in neka družba iz Poljskega zbrali smo se vsako večer k skupni molitvi svetega rožnega venca. V Trstu smo nameravali seboj vzeti tudi altar za sv. mašo. Sedaj bi to jaz odsvetoval. Našla bi se pač težko priložnost, da bi se opravljala dostojno sv. daritev na ladiji, kjer je blizu 300 ljudi različnih ver in se različnega mišljenja tako tesno skupaj. V nedeljo smo se morali tedaj zadovoljiti s tako imenovano »suho ali pomorsko mašo«. Eden je molil po časi mašne molitve, po vsakem odstavku se je pa zapela kitica kake pobožne pesmi; koncem so imeli g. prezident času in kraju primerno pridigo.

Hrana na ladjah avstrijske Lloydove družbe je obilna in dobra. Za zajutrek črna kava, ob 10. uri južino s tremi tečnimi jedili, ob 5. uri obed z osem večinoma mesenimi jedili, večer ob 8. uri čaj, kolikor ga se poljubi. Bodete rekli, to je veliko! Je pa tudi tek na morju velikanski!

Smešnica. Viničar pride h kmetu ter ga prosi naj ga vzame v viničarijo. »Povem vam«, reče mu, »bolj-sega in poštenjega človeka ne najdete. Jaz zastopim vsako delo v vinogradu, nikomur nič ne ukradem; postavim: jaz po zimi raje koše pletem, kakor bi kaj vzel.« »Od kod pa dobiš leske za vitre?« vpraša ga kmet, »Leske — leske? Teh, vam rečem, ne morem videti: kjer jo najdem, usekam jo jaz ter silno sovražim že od leta 1848, ko sem bil v vojaki.«

Razne stvari.

(Sv. birma.) Mil. knezoškof delijo zakrament sv. birme v dekaniji Dravsko polje v teh-le dnevih: V Framu dne 28., v Hočah dne 29., v Slivnici dne 30. in v Cirkovicah dne 31. maja; zatem pa dne 1. junija na Črni Gori, dne 2. v Št. Lovrenci in dne 3. junija v Št. Janži.

(Nov denar.) Prihodnji torek prinese, kakor se govori, minister za državne finance, dr. Steinbach v drž. zbor načrte postav za novi denar že gotove. Drž. zbor ima pa časa do konca junija, da se odloči za ali zoper nje. Kaj da izvoli drž. zbor, to se sedaj še ne da reči.

(Svarilo.) Štajarski deželni odbor je izdal poduk o škropljenji trsja zoper peronosporo. To je prav, toda mi svarimo naše bralce, naj ne škropijo trsja med cvetjem; škropi pa se naj pred in po cvetju!

(Molitvenik.) Ravnokar je v novi izdaji izšla knjiga: Pot v nebesa ali življenje udov tretjega reda sv. Frančiška Serafa, ki med svetom živijo. Spisal o. Nikolaj Meznarič, frančiškan. Knjiga šteje 554 strani, v usnje vez. 90 kr., v usnje z zl. obr. fl. 1.20. Med slovenskimi verniki je priljubljena knjiga in njena nizka cena ji zagotavlja obilno razširjatev. Dobi se pri »Kat. bukvarni« v Ljubljani.

(Narodna biblioteka.) Pri J. Krajci, tiskarji v Rudolfovem, je izšel 41. in 42. snopč »narodne biblioteke« ter objavlja zgodovinski roman »Z ognjem in mečem«, v poljsčini ga je spisal H. Sienkiewicz, poslovenil pa ga je F. Podravske. Le-ta zvezek stane brez pošte 30 kr. ter se dobi menda po vseh slov. knjigarnah.

(Zastopništvo banke »Slavije«) v Pragi, prevzel je ravnokar g. Hinko Sevar v Mariboru, Wiclandplatz 3, in pričel svoje delovanje z zavarovanjem na življenje in proti požaru, v našem mestu in okolici, ter prilično opozarjamo in priporočamo našim čast. čitateljem to zavarovanje.

(Iz Brestenice) se čuje, da je Jelovski srenjski zastop sklenil vsakega, ki v »konkubinatu« to je v divjem zakonu živi, ostro kaznovati, ali pa celo iz srenje iztirati. Pač se nismo nadejali, da bi v tej mirnej in izglednej srenji bilo take ukrenitve treba. A županu gre hvala, da ima za take nenravne nedostojnosti pazljivo oko. Dotičniku pa se svetuje, naj jo s svojo klepetuljo potegne, odkoder je prišel; domači ljudje imajo radi mir in red.

(Naglo) je umrl dne 29. aprila Jaka Pohore, deset let stari solarček pri Sv. Križi tik Slatine, ravno na stopnicah v šolo. Kolikor se sodi, zadušilo ga je, ker ga je silil hud kašelj.

(Velik Nemec) je tiskar v Mariboru, Poldek Kralik. Mož je prišel letos skoraj po sili ali vsaj z veliko silo v mestni zastop in se boji, da se ne vrine v našo požarno brambo kje slov. duh. Se ve, da bi bilo to velika škoda, pa brž le za »privandrance«.

(Kaznilnica) v Mariboru je poslala 64 mož na delo v Weiz nižje Gradca. Ondi je lani silna ploha razdrla vse ceste in nje je treba sedaj popraviti. Za taka dela pa so kakor navlaš kaznjenci, ker njih delo pride bolj po ceni.

(Cigani.) Žandarji so vlovili dne 18. aprila v Medjimurji 14 ciganov, kateri so krivi velikih tatvin in ubojev. Njih delovanje je seglo tudi na Štajarsko. Nekatera zločinstva so že obstali. Z njimi pa je bilo še drugih 26 v zvezi.

(Požar.) Dne 24. aprila je v Konjicah pogorelo stanovanje in gospodarsko poslopje Fr. Birkmayerja. Oboje je bilo krito s slamo in je torej bilo hitro vse v ognji. Požarni brambni ni ostala druga, kakor varovati sosednja poslopja.